

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

لیکوال: ډاکټر نور احمد خالدي

ژباړن: سیلانی

۲۰۲۰/۰۷/۰۷

د بهرنیو ویونو له پاره د دري یا پارسي ژبي معادل وییونه!

د بي بي سي پارسي د رپورټونو له مخې، په دې وروستيو کې د ايران د اسلامي جمهوريت د پارسي ژبي او ادبياتو د اکاډمۍ رئيس غلام علي حداد ويلي دي: دا اکاډمۍ چمتو ده، چې د افغانستان حکومت سره د فارسي ژبي د وپيانگي د بډايه کولو په برخه کې مرسته وکړي. د بي بي سي له قوله: بناغلي حداد چې په تهران کې د افغانستان او ايران د فرهنگي خبرو اترو په لومړۍ غونډه کې خبرې کولې، داسې وويل:

په ايران کې د پارسي ژبي او ادبياتو اکاډمۍ د خپلو فعاليتونو په لړ کې په دې توانېدلی چې تر پنځه پنځوس زره ډېر معادل پارسي وییونه د بهرني وییونو له پاره جوړ کړي، مور چمتو یو دا وییونه د افغانستان حکومت ته هم ورکړو، ترڅو د افغانستان په ښوونځيو کې د پارسي ژبي زده کړه لا آسانه شي.

پوښتنه داده! د بهرنیو وییونو له پاره د پارسي ژبي د معادلو يا ورته وییونه جوړول اړين دي؟ دا کار زموږ د ځوان کهول د ښوونې او روزنې په گټه دی چې ورځ تربلې د اړیکو او د معلوماتو د راکړې وړکړې په برخه کې لا لږې کيږي؟ دا به زموږ د ځوان کهول له پاره گټوره وي، چې په ايران کې د پارسي ژبي او ادبياتو د اکاډمۍ د جوړو شويو وییونو له مخې کمپيوټر ته (رایانه)، انټرنیټ ته (تارنما) او فېسبوک ته (رخنما) ووايي؟ د یادوشويو وییونو او دې ورته نورو سلگونو پارسي وییونو په کارولو سره زموږ ځوانان له خپلو نړيوالو سيالانو سره نږدې کوي، که لږې کوي؟ په همدې توگه ايرانيان له خپلې ژبي څخه د عربي ژبي د لږې کولو هڅې هم کوي.

ددې موضوع د لا ښه پوهېدلو له پاره اړينه گڼم، چې د دري ژبي (هغه چې ايرانيان يې فارسي بولي) د ريښې، تکامل او بهرنیو ژبو سره د ايرانيانو په دښمنۍ، په ځانگړې توگه له عربي ژبي سره ددوی په دښمنۍ يو څه خبرې وکړم.

دري ژبه د نني افغانستان د بومي وگړو او ددې سيمې د تيرونو نښلونکې ژبه ده. داليور روی او نور پوهانو په وينا؛ بلخ، خراسان او منځنی آسيا د ايراني پارسي په گډون د نني دري ژبي د زېږېدو ټاټوبی دی. دا ژبه د پخوانيو اشکاني پهلوي، تخاري او سغدي ژبو له ترکيب څخه منځته راغلي ده. دري ژبه د پهلوي او پارتې ژبي څخه وروسته نه وه او ياهم د هغوی پاتې شوني نه وه. بلکې له هغوی سره هم مهاله او موازي موجوده وه او د پېړيو په اوږدو کې د سانسکریت، هندي، پښتو، ترکي او عربي ژبو څخه په گڼې اخيستې سره بډايه شوي ده. په باختر، خراسان او ماورالنهر کې د اسلام له خپرېدو وروسته، د هرات د طاهريانو په پېر کې دري ژبي د عربي ژبي ليک دود خپل کړ.

کله چې مسلمانو عربو لښکرو په عراق عجم (نني ايران) يرغل وکړ، د هغه سيمې خلکو په ساساني پهلوي خبرې کولې، دا په داسې حال کې ده چې د خراسان، تخارستان، کابلستان، سيستان، ماورالنهر او غرjestان وگړو په دري ژبه خبرې کولې.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

د سعدي او حافظ مورنۍ ژبه ساساني پهلوي وه. د عربو په راتگ سره د نني ايران وگړو ورو ورو خپله ژبه (ساساني پهلوي) له لاسه ورکړه. د استاد ملايري په وينا عربو له پهلوي ژبې سره دوشمني درلوده، ځکه پهلوي ژبه د ساساني امپراطورۍ او گبريان يا اور لمانځوونکو ژبه وه. عربو ډېر اثار وسوځول او په دې کار بريالي هم شول چې د ۲۰۰ کلونو په اوږدو کې يې پهلوي ژبه له کارونې وغوزوله. له شک پرته نن ايرانيان له عربو سره ځانگړې دوشمني لري، دوی له نني پارسي څخه د عربي اثارو د پاکولو په لټه کې دي او هڅه کوي چې افغانان هم په دې ککړي او بي لوزومه مبارزې کې له دوی سره گډون وکړي.

پورته مو يادونه وکړه چې کله مسلمانو عربو لښکرو په عراق عجم (نني ايران) يرغل وکړ، د هغه سيمي خلکو په ساساني پهلوي خبرې کولې، دا په داسې حال کې ده چې د خراسان، تخارستان، کابلستان، سيستان، ماورالنهر او غرجستان وگړو په ډېره درې ژبه خبرې کولې. د وخت په تېرېدو سره د خراسانيانو او له عربو پرته وگړو په واک کې رسېدو سره سم په ځانگړې توگه د نيمروز د صفاريانو څخه وروسته درې ژبې په سلطنتونو کې د عربي ژبې ځای ونيوه او په مکتوبونو کې په رسمي ډول وکارول شوه. ورو ورو د سلجوقيانو او خوارزمشاهيانو په پرمختگ سره درې ژبه له ماورالنهره هغو سيمو ته چې د نني ايران په نامه يادېږي، خپره شوه او دايران وگړو درې يا د بلخ، ماورالنهر او خراسان ژبه د پهلوي ژبې په توگه ومنله او ((فارسي)) يې ونوموله .

ولي له فارس پرته په نورو سيمو کې د فارسي په نامه وپېژندل شوه؟ استاد ملايري يې لامل ، پر ختيځ يا بلخ، ماورالنهر او خراسان د هخامنشيانو او ساسانيانو واکمني او د هغوی فرهنگي تاثيرات گڼي. د نني افغانستان په سيمو په ځانگړې توگه د افغانستان په رهبرانو د صفويانو او افشاريانو د سياسي او نظامي دور فرهنگي اغېزې هم بايد له پامه ونه غورزول شي. ددې تر څنگ د صفويانو، قاجاريانو او له هغو وروسته دورو کې د فارس ادبياتو او پوهانو ته زياته پاملرنه نه ترسره کېده، نو د هغو له ډلې څخه ډېری د هند سيمو ته وکوچېدل او د هندي بابر دربار ته يې پنا يوره، چې دا کار په هند کې د پارسي کلمې په کارولو کې بې تاثيره نه و .

دا په داسې حال کې ده چې هندي پارسيانو د عربو له يرغل وروسته سلگونه کلونه مخکې له دې سيمې څخه هندوستان ته کوچېدلي وو، دوی په بمبېي او نورو سيمو کې همدا اوس هم خپله ژبه درې يادوي. دا مطلب ماته په ۱۹۸۰م کال زما يوې ښوونکې چې په بمبېي کې د سرشمېرنې نړيوال انستيتوت ښوونکې او د شرين جي جي بوی مېرمن، چې د هندي پارسيانو اولاده ده، بيان او واضح کړه.

هېره دې نوي چې د استاد ملايري په وينا درې ژبه (هغه ژبه چې ايرانيان يې فارسي گڼي) هم مهاله له پهلوي ژبې سره موجوده وه او د ((پخوانۍ پارسي))، ((منځنۍ پارسي)) او ((اوسنۍ پارسي)) اصطلاحات دده په وينا جعلي او د وروستيو کلونو جوړ شوي لاسوند دي، هېڅ علمي او تاريخي بنسټ نه لري. دې خبرې ته په پاملرنې چې د فارس د وگړو ژبه د هخامنشيانو په پېر کې ((ايلامي يا عيلامي)) وه، نه اشکاني پهلوي، په حقيقت کې ددې ناسمو اصطلاحاتو کارونه ددې لپاره ده چې په تزوير يا په يو ډول نه يو ډول په درې يا نني پارسي ژبې خپل ميراثي ملکيت قائم کړي .

درې ژبه د نني افغانستان، تاجکستان، د ماورالنهر ډېری سيمې لکه : بخارا و سمرقند، ترمذ و خراسان (مرو، نيشاپور، بادغيس او هرات) او نور سيمو کې ځوانۍ ته ورسېده.

لومړني ادبياتو او شاعرانو لکه: حنظله بادغيسي، رودکي سمرقندي او نورو په خراسان، بلخ او باختر کې ژوند کوو. د درې ژبې لومړني منظوم او منثور اثار په خراسان کې را پيدا شول، دا به يې لامله نه وي چې ددې اثارو سبک خراساني گڼل کېږي. نو خراساني سبک يعنې د درې ژبې د پخوانيو اثارو سبک چې په ختيځ يا نني افغانستان او ماورالنهر يا منځنۍ آسيا کې را منځته شوي دي.

په تاريخي لحاظ دا سبک د صفاريانو، سامانيانو او غزنويانو دورې (له دريمې هجري څخه تر شپږمې هجري پېړۍ پورې) را نغاړي. لويديځ او سويل لويديځ، ترکيې او نني آذربايجان و عراق عجم (نني ايران) ته د سلجوقيانو او خوارزمشاهيانو د واکنيو په خپرېدو او ورتگ سره ورو ورو په هغو سيمو کې د درې ژبې ادبيات خپاره شول او د خراساني سبک له پيل څخه درې سوه کاله وروسته عراقي سبک رامنځته شو.

عراقي سبک ۹-۸-۷ پېړۍ را نغاړي، د ۷ پېړۍ په پيل کې مغولانو په منځنۍ آسيا (ماورالنهر)، باختر او خراسان يرغل وکړ، کومو پوهانو، علماوو او ادبياتو چې له دې تراکه ځان روغ وويست، هغو سيمو (اصفهان، شيراز،

بغداد) او نورو سیمو ته و تښتېدل چې د ددوی معنوي او مادي شتمنی پکې خوندي وي او همدارنگه د مغولانو له یرغل څخه په امن کې وو.

ژبه یوه ژوندی پدیده ده چې د پرمختګ په حال کې وي. د سیمې او نړۍ په کچه د وګړو ترمنځ دخپل منځي او فرهنگي اړیکو شتون ورځ تر بلې ژبه غني کوي. په بنگله دېش، سریلانکا، هندوستان او نورو هېوادونو کې د پوهې او صنعت د پرمختګ یو لامل؛ په نړۍ واله کچه ددغه هېوادونو د پوهانو، سیاستوالو، اداره کوونکو او سلاکارانو پراخ شتون د افغانستان او ایران په پرتله انگلیسي ژبې او په ښوونیزو مؤسساتو کې د هغو کارونه دي.

نړۍ سره د دري ژبې د لا زیاتو اړیکو پر بنسټ نوموړې ژبه د ډېرو ژونديو ژبو څخه بډایه شوي ده. د محصل، معلم، تحصیل، متعلم، مکتب، کتاب، کتابچه، حساب، هندسه، الجبر، والی، والایت، نجون منجم او په زرګونه نور دي ورته وییونه په یقین سره په عربي ژبه کې ریښې لري، مګر د ۱۳۰۰ کلونو په اوږدو کې دري ژبې ته رادننه شوي دي، چې د دري ژبې لایتجزا (نه بېلېدونکي) برخې جوړوي.

همدارنگه په زرګونه لاتیني، فرانسوي، عربي، هندي، سانسګریت، آلماني او د نورو ژبو کلمې انگلیسي ژبې ته را دننه شوي او نن پرته له کوم تعصب څخه د انگلیسانو له خوا کارول کېږي او هېڅ څوک هېڅ کله ددې هڅه نه کوي، او نه به وشي چې نوموړې کلمې دې له انگلیسي ژبې څخه بهر کړي. یوازې متعصبه، کورنډهنه او کور مغزه کسان ددې په هڅه کې دي چې بهرنی وییونه له خپلې ژبې وباسي او پخپل تېر د خپلې ژبې ریښې غوڅي کړي او په ناپوهۍ سره خپل وګړي په ځانګړې توګه د پوهې تېري ځوانان له نړۍ څخه لرې وساتي.

پای